

מסורת הש"ס

(א) נִלְקָמָן דָּף קִטְנִי: יְצִמּוֹת דָּף
 נִלְקָמָן: (ב) לְעֵיל דָּף מִזֵּה. לִקְמֵן דָּף
 קִטְנִי: (ג) נִלְעִיל דָּף עַד עַד: וְשִׁינִי
 (ד) כְּמוֹתוֹת דָּף קִי. (ה) בִּצְקָן
 (ו) עֲלִיד דָּף מִדֵּי: (ז) כְּמוֹתוֹת
 (ח) עֲלִידוֹן דָּף יֵג: לְעֵיל דָּף
 לִקְמֵן דָּף קִטְנִי. (ט) וְעֲרִינִי
 י. ז. ב. כְּמוֹתוֹת מִמֶּה: בִּצְקָן קִדִּי:
 (י) לִרְשָׁא דִּהֲא וְגַר וְהוֹרִישׁ
 מִיִּדֵּה, כִּי רִשִׁי לְעֵיל דָּף הוּא
 וְגַר וְגַר וְגַר וְגַר וְגַר וְגַר וְגַר
 מִדְּפִרִין. (מ) גִּי רִשָּׁא מִשְׁמַעְבֵּד,

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף תוספות

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

ציון. על ראובן ועל יעקב אביו ואין
ועל מורישיו. על ראובן ועל
אחי יעקב אביו שאין להם קרוב יותר
והיה זה עליו. על ראובן כמובן אשה
פרוע:

יורשי האב אומרים הבן מת ראשון.

בנפץ הציט עליו ועל אציו קחי שפירש
יעקב כגון בני יעקב שמעון וליז אחי
ראובן או אפילו יעקב ופולח בני ראובן
שם הם יורשי יורשי מן אומרים הבן
מת ראשון דהיינו מן ראובן מת ראשון
ומכא אציה דאב קאמינא דאדמרינן
בגמרא [קט:] ולא זכה ראובן בהני נכסי
כלל ויורש אנו כל נכסי יעקב ולענין
פסל הציט עליו ועל מורישו שייך
למינתי יורשי מורישיו ואומרים הבן
מת ראשון: כ"א אומרים יתלוקן
בדמפרש טעמא ביצמות בדחוקן [לס:]
דאע"ג דירשי האב ודאי יורשי האב
ממון ובעל חוב ספק וקאמי ספק
מוציא מידי ודאי קאבדי צית שמאי
שטר העומד לגבות כגבוי דמי
ומרווייה ודאי חשיב: וצ"ל סבדי
נכסים בחזקתן. בחזקת יורשי האב
שהרי הם יורשים ודאי או מיעקב או
מראובן וממחזקין דמו שהרי יעקב
מוחזק בנכסיו היה ואלו באים ממנו
ובעל חוב ספק ואין ספק מוציא מידי
ודאי: גב' סן הס. נלקמן בגט
פשוט: המלוה או חצירו נצטרע.

אפילו לא נכתב בו אחריות גובה
מנכסים משועבדים אם אין ללוה
נכסים בני חורין גובה מלוה מן
הלקוחות דאמר בשנים אוחזין (י"ב דף
ד.) לרצון אחריות שלא נכתב בשטר
טעות סופר הוא וכמי שנכתב בו דמי
דלא שדי אייבש וזוי כדדי ולכן נמכרו
המלוה שכתוב בשטר אחריות אלא
ששכת ההפוך ונשטר וחסם שטר
קלא אית ליה ולקוחות הוא דאפסידו
אנפשייהו שלקחו קרקע מן הלוה ולא
הניחו לו בני חורין כדי לגבות מהן
מלוה את חובו: **צעי שמואל**. הכותב
לחצירו משעבד אזי לך בחובך כל
נכסים שאקנה מהו והיינו שכותבין
בשטרות דקנאי ודעתיד אלא למיקני:
מהו. מי טריף מלקוחות נכסים שקנה
הלוה אחר כתיבת השטר ומכרן לאלו:
אלוה דר"ש. גבי האומר לא לשאף איש
את מעדושת (ה) בשלימות איש

לכשתמות אחותך לאחר שתגיידי כו'
דפירות דקל דעדיין לא באו לעולם
קרקעות דאחו לעלמא אלא שעדיין
אלא כי טענינך לך אלינא דרבנן. מאי
כדפרישית. א"ר אלמיהו רבנן לשעבוד
בפני לזין או לא: א"ר יוסף ט"ש. דתנן
(דף קי'). המוריא שטר חוב על חבירו
עלוי דאדמון אומר יכול הוה לעשוק
מעות: ודקמס אומרין. וזהו. המלוה
ולומר אין לי לפרוע כלום. (י ו והנה)
חוזר וגובה בחביו אלמא דאינקי וק'
לשום אדם היאך אתה מביא ראה
דאינקי וקנה ואחרי כן שעבדו לאחר
או מיוורשין שאחר כתיבת שטרו ש
הבן אחר כתיבת השטר והורישו לזין
יו". ולא משום שכתב על דאינקי הוט'
כד' למלוה משום מלוה על הימנות
לקמן בגמ' פשוט [קשה]. מלוה על פה
ליה הא צעיק ואם כן קשיא דידיה אז

רי כ' לא תיבצי לך דודאי קנה דמין
לעולם קנה כ"ט דמשמעדי ליה
עדיין לא קנאן ליה בשעה שעבד:
מאי מי שאני שעבוד מקינן וטעמא
לשעבוד יותר מקינן דלא תנעול דלא
דלתן כפ' שני דייני גזירות בכתובות
חצירו והלא הוילא שטר שכתוב בו

למען אלו חייב הייתי כך היה קל
המלוה היה פיקח שמכר לו ללוה
והנה זה הקרקע דאיקני הוא
קני וקני משתעבד למלוה: אמר לוי
רביה מנייה פשיטא שגבה המלוה
ו לאחר או במכירה או שגורשו ל
ורו שקדם להן או לא: נהי נמי ד
שו ליורשו ואפילו הכי גובה אותו
קני הוא וגבי קנה ומכר לא משתעבד
היתומים: א"ר מנחם על פה הווא.
גל פל גבי מלוה גובה הכי היורשין ופי
דיה אדרייה: ומיהו לממן [ועתה] פסמח

נפלא הבית עליו ועל אביו
אומרים נכסים ב
דמחוסר גוצינא אפילו מת ה
לטעמייהו דאית להו כל העו

וְחוֹמֶר לִשְׁבֹּת כִּיּוֹצֵא
לִקְטֹן דְּבָרֵי ר' אֱלִיעֶזֶר
וְיֹל אֲמָרוּ קֵל וְחוֹמֶר
ר' אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר
נִי שְׂאִינוּ יֹכֵל לִכְתּוּב
הַיּוֹשֵׁעַ אֹמֵר בִּשְׁבֹּת
כִּיּוֹצֵא בּו זִכֵּן לִקְטֹן
בִּי אֱלִיעֶזֶר ר' יְהוֹשֻׁעַ
חוֹמֶר לְגִדּוֹל: **מִתְנִי**
אֲבִיו אֹו עֲלִיו וְעַל
כְּתוּבַת אִשָּׁה וּבַעַל
יָם הֵבֶן מֵת רֹאשׁוֹן
הַחֹב אֹמְרִים הָאֵב
תֵּן הֵבֶן כ"ש אֹמְרִים
יָם: **נִכְסִים** בְּחוֹמֶר:
וְהָ אֵת כְּסִיּוֹת שְׂמֹר:
יָם עַל יְדֵי עֲדִים גִּבּוֹר
שְׂמֹאֵל דַּיִקְנִי וְקִנָּה
דַּאֲמַר אֲדָם מִקְנָה
לֹא תִיבִעִי לְךָ דֹּדָאִי
אֲלִיבָא דְרַבְנִן דַּאֲמַר
לֹא בֹא לְעוֹלָם אֲמַר
בְּכַמִּים אֹמְרִים זֶה הִיָּה
דִּקְעַ מִפְּנֵי שְׁהוּא יֹכֵל
הָ רַבָּא מִיָּנִיָּה קֹאמֶר
זֶעַל כְּתֻפָּה כִּי קֹא
הַמִּכְבֵּר דַּיִקְנִי קִנָּה
אֵת שְׁמַע נָפַל הַבֵּית
מִדִּירִישׁוֹ וְהִיתָה עֲלִיו
יִירֵשִׁי הָאֵב אֹמְרִים
מֵת הָאֵב וּבַעֲלֵי חֻבּוֹת
נִכְ' וְאִי סִלְקָא דַּעֲתָךְ
קִנָּה וְהוֹרִישׁ לֹא
מֵית בְּרִישָׁא דַּיִקְנִי
זַעֲרִיב דְּבָרִין תְּרַגְמָה
לְפִרְעוֹת חֻבּוֹת אֲנִיָּה
וְהוֹ עַל פֶּה הוּא **אֲוִיב**
הוּ **מְלוּה** עַל פֶּה
שִׁין וְלֹא מִן הַלְקוּחוֹת
אֵלָּא

לפרוע ומזהו על היסומים
ההיא (כחצות דף 5א:) גבי
כפיה דמיירי גדלה שכן
למימר דלף על גב דלא א
כופין היסומים למאן דא
כר לו את השדה מזהו ללו
לפרוע את שכן ממני ולא
הקרקע שהוא יכול עתה
אחר שנכתב השטר חוב קני
דבא מיניא. בתמיה. מקרקע
פילו מגלימא דעל כחפיה
ר מיציעא לן אי אלס תנא
מיים כרישא. וירש הבן
ועל חוב אלמא דאיקי וקני
אלמא שטרך ממקרקעי דלי
מזהו על היסומין כג"מ
הלכתא מזהו על פה הוצה

נפלא הבית עליו ועל אביו ב' בית שמאי אומרים יחלוקו וב' אומרים נכסים בחזקתו. דסבירא להו לביה הלל כיון דמחוסר גוביינא אפילו מת האב מחלה הווי בחזקת היורשין ^א ובית שמאי לטעמיהו לדית להו כל העומד לגבזו מבני ^ב וכן הו' כלילי הוא מחזק כצד **אמר רב יוסף** ת"ב מזה היה פיקח ב'. לא הוה מני להביא ראיה מרב נחמן דאמר (עלי קסה.) יתומים שגבו קרקע בחזקת אביהם צעל חוב גובה אותה מהם דהיינו טעמא מדרבי נחמן ועוד אפילו הוה יכול להביא ראיה ממני עדיפא ליה: ^ה **דאיכני** קנה ומכר מהו.

אליבא דר"מ דקאמר
 ואדם מקנה דבר שלא בא לעולם לא
 קאבעיא ליה כדמפרש בסמוך וא"מ
 לומר דלמחר רבי מאיר כגון פירות
 דקל דעבידי דלמחר הני לא עבידי
 דלמחר שיקנה נכסים ויזכור ויש לומר
 דמודי ר' מאיר צהא שהשעבוד חל
 ממילא אע"פ שלגבי קנין לא היה לו
 להועיל כאן (א) דהא גבי דליקני נמי
 אחריון לעיל דמהני אפילו לרצון דרבי
 מאיר אף על פי שצבורים דלין דרבי
 מקנה דבר שלא בא לעולם משום
 דאליס דבר השעבוד הכי נמי אליס
 לרבי מאיר לענין דמהני אע"פ דלא
 עבידי דלמחר: (ב) **דאיקני** קנה
 ויזכר] ב"ר. (ג) הקשה רבינו שמואל
 שפסוק ליה מדידיה מדלמחר שמואל
 כדמפרש קמא דב"מ (דף ד':) צל חוב
 גובה את השבח פירוש (ה) שהשבח
 הלווקח ואין לומר כמו שפי' דאליבא
 דרבי מאיר אירי: דהא שמואל לית
 ליה דר' מאיר דהא פסיק בפי' אע"פ
 (כמוצות דף נט.) כרבי יוחנן הסבדלר
 דלמחר אין לרם מקדיש דבר שלא בא
 לעולם ויש לומר דשמואל דכר שפירא צה
 כר' מאיר הכא דאליס כח השעבוד
 שיועיל אע"פ שלא בא לעולם אע"פ
 דבזקקין לא סבר ליה כוחיה מטעם
 דפי' לעיל דהכא מיבעיא ליה לרצון: **מצוה**
 ע"ה יתומים לאפרוץ חובת
 אביהן: וכופין (ז) כאן (ח)
 וומיהו אין כופין בנכוסין שלא הניח
 להם אחריות נכסים¹ אבל הניח להם
 כופין דהא נוזקקין ליתומים ובמלוה
 בצבור והכי נמי משמע בסמוך
 כדפרשיט מדקאמר מלוה על פי
 אינו גובה מן היורשים משמע דלא
 למלאו גובה מן גובה מן היורשים חייב

זה בעלמא בנה

[illegible]

חלל

הבן רוקה הבן בכנסים ריש לנו להיפער מנסכים ורי
טעניע בעלי חוב נתי מי דירקאמירי דאב מן ברישא
שטערלי ון מאכוי הורשין ווירשיוו קעטן שטאפיק ע
הוב האב מן קאטן ווארן קן מרת וועבניגן חובת
דן ומתן' רבנא וכן האב מן חובת האב האב מן חובת
אני טעני בעלי חוב וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
משטענד אל משרם דמעה על היתומין לפרוע ח
ריש אל משרבדקינן ודמי מאכין אל אינחא ודאי ד
אורידי מן מאכין אל אינחא לוינאב מרת ליה דאי
לימשען על מרת וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
לדליחא אורידי משרבדקינן על היתומין לפרוע חובת

עין משפט
נר מצוה

קָנָה א מִי פֶה מֵהַל' נִחְלֹת
הַל' ח סָמַג עֲשִׂין פֶּז
טוֹשׁ"ע ח"מ ס' רפ סעיף יב:
קָנָה ב מִי פִי"ח מֵהַל' מְלוּה
וְלוֹה הַל' א סָמַג עֲשִׂין נד
טוֹשׁ"ע ח"מ ס' קיא סעי' א
ועי' צ"י:

קנרד ג מיי שם פי"א הלכה ח
סמג שם טוש"ע ח"מ סי'
קו ס"א:

מוסף רע"י

[illegible]

רבינו גרשום (המ')

הייתי חייב לו כלום שכן
ספרתי לו קודם לכן, וחיכיתם
ואמרם אז לא לך לשען
הזך ודקה היה שכן לו וזה
היה מכלל זה וזה הקרקע
להם יאמר אז אין לי מה
לספרות עמך יכול לשמנו
הקרקע עמך לו להחשיט
שיגבה חובו אלמא סנדריא
הזך לרובן מה שנקח חסד
אחרי ההלאה יכול לשמנו
החשטות כל מה אפי' לשמן
דאי כח לו דאנאן דרמנא
השטחנא ומה שנקח חסד
אמר ליה רבא, אי משתא
אלא אדריא, מינה, רבעי חוב
גופיה ההלאה יכול לשמנו
מה שנקח חסד אפי' משתא
לו הידיעה מה אפי' מכלמא
לזך תפחא אפי' רבעי חוב
ליה דאיקא, אלא כי קמבשי
לו היכא נכחא ליה דאיקא
נקוקה וכו' וכו' וזה שנקח חסד
הדורשני מאי, צד כל קלותא
וזה וישן חאל וכח ליה
הדורשני וכו' וכו' וזה שנקח חסד

נפל הבית על אביו ועליו כו'
דאי כתב דאיני קנה ומכר
כ לא יגבו כלום דהאי דאיני
חוב לתברע חובר דלאלתר מ'
ע"ג דקנה והוריש הבן ש"
ליכא למשמע מניה דאי קנה
בכסם לבן וחייבין אתם לפרוע
באביהם ולא מן הדין כי אם
תבעי יורשין לא משום דינא
י מלוה זה פה היא דאכתי לא
כ מה הבן. וזה מלוה על פה
כי אתא דירש הנהו נכסי דהור